

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 31 marca 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za doręczanie wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. zmieniającej przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 770) oraz art. 20¹ tychże przepisów w brzmieniu powyższej ustawy zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Opłaty od wezwań, przewidziane w art. 20¹ przepisów tymczasowych o kosztach sądowych w brzmieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 770), pobiera wyłącznie sąd, w któ-

rym toczy się sprawa i zapisuje je na rzecz Skarbu Państwa w budżecie wymiaru sprawiedliwości.

§ 2. W razie potrzeby doręczenia wezwania w innym okręgu sądowym, sąd, w którym toczy się sprawa, przesyłając sprawę do innego sądu (art. 6 dekretu z dnia 18 lutego 1918 r.—Dz. P. P. P. z 1918 r. № 5 poz. 9) winien uprzednio pobrać opłaty od wezwań i zawiadomić sąd wezwany o ilości pobranych opłat. Gotówki tej nie odsyła się sądowi wezwanemu o doręczenie.

§ 3. Sąd wezwany, przekonawszy się o niedostateczności pobranych opłat, zażąda od sądu, w którym toczy się sprawa, aby pobrał od strony dodatkową sumę opłat należnych za doręczenie.

§ 4. Sąd, zarządzający doręczenie przesłane przez sąd zamiejscowy, nie pobiera z tego tytułu żadnych opłat.

§ 5. Na czas pobierania dodatku drożyznianego woźni przy sądach okręgowych i wyższych otrzymują za każde doręczenie wezwania lub zawiadomienia, dokonane na żądanie strony, 50⁰/₀ z sum uzyskanych z opłat od wezwań. Niezależnie od tego woźni otrzymują odpowiednie wynagrodzenie w wypadku wskazanym w art. 3 dekretu z dnia 16 lutego 1918 r. (Dz. P. P. P. z 1918 r. № 5, poz. 9).

§ 6. Magistraty i wójci gmin otrzymują 25⁰/₀ z sum uzyskanych z opłat od wezwań i zawiadomień, doręczonych za pośrednictwem magistratów i urzędów gminnych, jako wynagrodzenie dla funkcjonarjuszów, wykonujących doręczenie w sprawach cywilnych bez względu na to, czy wezwanie lub zawiadomienie pochodzi od sądu okręgowego, czy od sądu pokoju (art. 7 dekretu z dnia 16 lutego 1918 r. w przedmiocie doręczenia wezwań oraz zawiadomień—Dz. P. P. P. № 5, poz. 9).

§ 7. Wynagrodzenie procentowe, o którym mowa w § 5 i 6, sądy wypłacają na podstawie rachunków, przedstawianych przez woźnych względnie magistraty i wójtów gmin, odnośne zaś wydatki zapisują na ciężar budżetu wymiaru sprawiedliwości.

§ 8. Rozporządzenie powyższe uzyskuje moc obowiązującą z dniem 15 kwietnia 1923 r. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 25 października 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za doręczanie wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. 1921 r. № 90, poz. 669).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*